

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE XIIe KAMER

A R R E S T

**nr. 203.863 van 11 mei 2010
in de zaak A. 195.022/XII-6073**

In zake: Theo ABTS
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Pascal Lahousse
kantoor houdend te Mechelen
Leopoldstraat 64
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen:

de GEMEENTE LUBBEEK
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Patrick De Maeyer
kantoor houdend te 1160 Brussel
Tedescolaan 7
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp

1. De vordering, ingesteld op 24 december 2009, strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging van de beslissing van 4 november 2009 van de secretaris van de gemeente Lubbeek “betreffende het beroep tegen de ongunstige evaluatie van de heer Theo Abts - evaluatieperiode 01/05/2007 - 30/04/2009”.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een nota ingediend.

Eerste auditeur-afdelingshoofd Rudi Van Der Gucht heeft een verslag opgesteld.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 20 april 2010 en die is uitgesteld naar de zitting van 27 april 2010.

Staatsraad Johan Lust heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Pascal Lahousse, die verschijnt voor verzoeker, en advocaat Patrick De Maeyer en advocaat Celine Ghyselen, loco advocaat Patrick De Maeyer, die verschijnen voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur-afdelingshoofd Rudi Van Der Gucht heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3. Op 4 september 2009 wordt verzoeker, afdelingshoofd van de afdeling Grondgebiedszaken in de gemeente Lubbeek, voor de periode van 1 mei 2007 tot 30 april 2009 ongunstig geëvalueerd door de gemeentesecretaris.

Verzoeker tekent op 24 september 2009 tegen de ongunstige evaluatie beroep aan.

In haar advies van 3 november 2009 concludeert de beroepscommissie “dat de betrokken evaluatie onvoldoende zorgvuldig is uitgevoerd en dus als nietig moet worden beschouwd”. Voorgesteld wordt om “in deze uitzonderlijke situatie een nieuw evaluatiecyclus op te starten, waarbij er in het laatste kwartaal van 2009 een functioneringsgesprek plaats heeft om specifiek gepercipieerde tekortkomingen bij te sturen en een gedetailleerde afsprakennota op te stellen tussen betrokken[en]. Een evaluatiegesprek kan vervolgens in het najaar van 2010 plaats hebben, nadat er minstens 2 tussentijdse formele begeleidingsmomenten hebben plaats gehad ten einde een intensief begeleidingstraject op te starten en de samenwerkingsrelatie een constructieve wending te geven”.

Finaal beslist de gemeentesecretaris op 4 november 2009 over verzoekers beroep tegen de ongunstige evaluatie 1/ dat de evaluatieperiode wordt uitgebreid tot 31 augustus 2010, 2/ dat een functioneringsgesprek zal plaats hebben

op 15 december 2009, waarbij een afsprakennota zal worden opgesteld, en 3/ dat in het najaar van 2010 een evaluatiegesprek gehouden zal worden.

IV. Ontvankelijkheid van de vordering

4. Verwerende partij betwist in de nota de ontvankelijkheid van de vordering.

Een onderzoek van en een uitspraak over de ontvankelijkheid zouden zich alleen opdringen indien voldaan mocht zijn aan de grondvoorwaarden voor een schorsing, hetgeen zoals hierna zal blijken niet het geval is.

V. Grond van de vordering

5. Overeenkomstig artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State kan slechts tot de schorsing van de tenuitvoerlegging worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen.

6. Wat de tweede grondvoorwaarde betreft, betoogt verzoeker in de eerste plaats dat het nadeel “zich onder meer uit op moreel, professioneel en familiaal vlak”.

Waar elke verdere toelichting hieromtrent ontbreekt, blijft verzoeker in gebreke de Raad van State ervan te overtuigen dat het beweerde nadeel ernstig en moeilijk te herstellen zou zijn.

7. Voor het overige voert verzoeker als nadeel nog alleen aan dat hij “op basis van de ‘ongunstige evaluatie’” een andere dienst toegewezen kreeg, op een andere locatie. Hij verwijst terzake naar een brief van 6 november 2009 van verwerende partij.

Met verzoeker wordt vastgesteld dat het college van burgemeester en schepenen inderdaad besliste, op 29 september 2009, dat verzoeker als gevolg van zijn ongunstige evaluatie van 4 september 2009 “tijdelijk” met andere

opdrachten wordt belast en dat hij niet meer in de gemeentelijke werkplaats zijn bureau heeft, maar in het gemeentehuis.

Zoals evenwel lijkt te kunnen worden opgemaakt uit de brief van 23 april 2010 die verwerende partij met het oog op de zitting van 27 april 2010 aan de Raad van State heeft toegestuurd, evenals uit de debatten op die terechtzitting, is de beslissing van 29 september 2009 op vandaag feitelijk vervangen door een nieuwe waarbij verzoeker weliswaar voort met andere opdrachten wordt belast, in een bureau in het gemeentehuis, maar op grond van gewijzigde motieven. Meer bepaald steunt de tijdelijke opdracht van verzoeker niet (langer) op de ongunstige evaluatie van 4 september 2009 of op de bestreden beslissing, maar op een rapport van TriFinance Business Consultant Public Sector inzake “Analyse van de werking van de dienst Openbare Werken”, tot het opstellen waarvan het college van burgemeester en schepenen op 3 november 2009 heeft beslist en dat blijkbaar op 12 januari 2010 aan verwerende partij is bezorgd.

In zoverre verzoeker het besproken nadeel thans nog altijd ondervindt, gaat het op het eerste gezicht terug op die nieuwe beslissing -van midden of eind januari 2010- om de maatregel van 29 september 2009 te handhaven en verzoeker op grond van het TriFinance-rapport voort andere opdrachten te laten uitvoeren. De inwilliging van de voorliggende vordering tegen de beslissing van de gemeentesecretaris om de “evaluatieperiode 01/05/2007 - 30/04/2009” uit te breiden tot 31 augustus 2010 zou terzake zonder invloed zijn. Alleen een schorsing van de nieuwe beslissing zelf lijkt het nadeel te kunnen tegengaan.

8. Verzoeker voert geen nadeel aan dat als ernstig en moeilijk te herstellen kan worden aangezien en waarvoor een schorsing hem nuttig kan behoeden.

Hieruit volgt dat niet voldaan is aan één van de bij artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State opgelegde voorwaarden om de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing te kunnen bevelen.

Die vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen.

BESLISSING

De Raad van State verwerpt de vordering tot schorsing.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 11 mei 2010,
door de Raad van State, XIIe kamer, samengesteld uit:

Johan Lust,	staatsraad, waarnemend voorzitter,
bijgestaan door	
Frank Bontinck,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Frank Bontinck

Johan Lust